

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Endvidere vil jeg blot gøre den Bemærkning vedrørende Postloven, at selvfølgelig vil det Løfte, der er givet i Udvalget med Hensyn til de Forhold, som er berørt i Forbindelse med Postloven, ogsaa blive holdt. Man vil fra Postvæsenets Side være rede til at tage Forhandlinger om disse Spørgsmaal, naar der derigennem eventuelt kan naas et Resultat, som kan tilfredsstille dem, der søger den Forhandling.

Endelig blot dette ene, at jeg haaber saa, at Rigsdagen meget hurtigt vil gennemføre de to Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Det er rigtigt, at Generaldirektøren under Udvalgsforhandlingen gav nogle Oplysninger om Belægningen, det var endda saa lave Tal som 30,9, men af Hensyn til Generaldirektørens Renommé blandt de rejsende paa S-Banen skylder jeg ham at oplyse, at det var gamle Tal. Det var ikke den nuværende Belægning. Hvis Generaldirektøren vil mene, at den normale Belægning paa S-Togene er 30,9, tror jeg ikke, han vil slippe helskindet gennem den humoristiske Sans blandt S-Banens Passagerer. Det er gamle Tal, som ingen Betydning har for Situationen i Øjeblikket. Jeg vil hævde, at hvis man tager alle Tog samlet og kun ser paa Siddepladserne, er Belægningen over 100 pCt.; saavel i Rush-Tiden som i flere Timer uden for staar der lige saa mange Mennesker op, som der sidder ned.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg tog et Eksempel fra Rush-Tiden, fordi det, der som Regel interesserer Trafiktællinger mest, er, hvornaar den højeste Belægning er, og saa sammenligne, hvordan det var og er. Men jeg kan udmærket godt tage en Sammenligning fra de stille Tider. Dengang man besluttede at elektrificere Banen, havde man en Optælling, hvorefter der i de stille Timer kørte 97 Mennesker med Holte-Banen til København. Jeg kan forsikre for, at der kører adskilligt flere i Øjeblikket, selv i den allermest stille Time. Hvis der endelig skal foretages en Sammenligning mellem da og nu, tror jeg, at jeg staar stærkere, og jeg tror, det vil være endnu mere overvældende klart, hvis man sammenligner de Timer paa Dagen. Det er en saadan Lidelse at køre i Rush-Tiden, at Folk vælger de stille Timer, hvis de overhovedet kan, det behøvede de ikke at gøre i gamle Dage. Foretager man en Sammen-

ligning, og det er det, der har Interesse over for den gamle Paastand om, at 50 pCt.s Stigning i Rejseantallet vil give Rentabilitet, er det ligegyldigt, om man tager Rush-Tiden eller de stille Timer: der vil vise sig 6—7-Dobling og ikke en Forøgelse af 50 pCt. i Rejseantallet.

Aksel Larsen: Den højtærede Minister henviser til sine Tal fra Forelæggelses-talen og hævder, at disse Tal er Realiteter, som man maa tage Hensyn til. Samtidig tilføjede Ministeren imidlertid, at disse Tal naturligvis var fremkommet ved skønsmæssige Beregninger. Paa den anden Side var han sikker paa, at der vilde blive Underskud, dog kunde der muligvis i det kommende Aar forventes et gunstigere Resultat, end man kan vente i Dag. Jeg har kortfattet og saa godt, som det lod sig gøre, citeret, hvad den højtærede Minister sagde herom. Man maa erkende, at det ikke er noget helt solidt Grundlag at beslutte Takstforhøjelser paa. Nu har man diskuteret Spørgsmaalet om Nærtrafikken og Beregningen af, hvad der er berettiget som Billetpriser i Nærtrafikken. Lad os sige det, som det er, derom har vi faaet den Forklaring, at det er totalt umuligt at beregne noget som helst om, hvad det koster eller ikke koster; man kan bestille en pessimistisk eller optimistisk Beregning, saa faar man den efter Ønske. Jeg føler mig ikke tryk.

Jeg tillader mig at tro — det være sagt uden at ville fornærme Statsbanernes Embedsmænd eller Embedsmændene i Ministeriet for offentlige Arbejder —, at man vil være i Stand til at opstille Beregninger over, hvorledes det vil gaa i Statsbanedriften i det kommende Aar eller senere Aar ud fra Hensynet til, om man ønsker at naa til et pessimistisk eller et optimistisk Resultat.

Der er budgetteret eller beregnet eller skønnet med en Indtægtsnedgang paa fra, jeg tror, 248 Mill. Kr. i 1945—46 til 170 Mill. Kr. i det efterfølgende Finansaar. Det er en ganske kolossal Indtægtsnedgang, og naar jeg nu ser paa, hvordan det er fat med Transporten her i Landet, og hvilke Varer der skal transporteres, maa jeg erkende, at det er svært for mig at begribe, at der skulde forventes en saa kolossal Indtægtsnedgang. Det beror paa et Skøn, og jeg tillader mig at tro, at Skønnet er lagt rigeligt pessimistisk an. Derfor mener vi, man skal vente og se, og vi mener, Samfundet har Raad til at vente og se. Jeg skal heller ikke lægge Skjul paa, at jeg har en Mistanke om, at Takstforhøjelsen er et Forsøg paa at skaffe Penge i Statskassen gennem en Slags indi-